

УХВАЛЕНІ ТЕКСТИ

P9_TA(2022)0218

Боротьба з безкарністю за воєнні злочини в Україні

Резолюція Європейського парламенту від 19 травня 2022 року про боротьбу з безкарністю за воєнні злочини в Україні (2022/2655(RSP))

Європейський парламент,

- беручи до уваги попередні резолюції та доповіді про Україну та Росію,
- беручи до уваги Статут Організації Об'єднаних Націй,
- беручи до уваги Женевську конвенцію 1949 року та додаткові протоколи до неї,
- беручи до уваги Гаазькі конвенції 1899 і 1907 років,
- беручи до уваги Конвенцію ООН від 9 грудня 1948 року про запобігання злочину геноциду і покарання за нього та додаткові протоколи до неї,
- беручи до уваги Римський статут Міжнародного кримінального суду (МКС) від 17 липня 1998 року і Кампальські поправки 2010 року про злочин агресії,
- беручи до уваги принципи міжнародного права, розроблені Комісією з міжнародного права ООН та визнані в Статуті й в судовому рішенні Нюрнберзького трибуналу (Нюрнберзькі принципи), які визначають, що становить воєнний злочин,
- беручи до уваги резолюції Ради Безпеки ООН 1820 (2008) про сексуальне насильство як зброю війни і 1888 (2009) про створення Спеціального представника з питань сексуального насильства в умовах конфлікту,
- беручи до уваги визначення «згвалтування» під час війни, засноване в 1998 році Міжнародними кримінальними трибуналами по Руанді і Міжнародними кримінальними трибуналами по Югославії,
- беручи до уваги резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 2 березня 2022 року про агресію проти України та від 24 березня 2022 року про гуманітарні наслідки агресії проти України,
- беручи до уваги резолюцію ООН від 4 березня 2022 року, ухвалену Радою з прав людини, про ситуацію з правами людини в Україні внаслідок російської агресії, в якій вирішено створити незалежну міжнародну комісію з розслідування,

- беручи до уваги резолюцію Парламентської асамблеї Ради Європи від 28 квітня 2022 року під назвою «Агресія Російської Федерації проти України: забезпечення притягнення до відповідальності за грубі порушення міжнародного гуманітарного права та інших міжнародних злочинів»,
 - беручи до уваги Версальську декларацію від 11 березня 2022 року,
 - беручи до уваги візит Голови Європарламенту Роберти Мецолі в Україну 1 квітня 2022 року та її заяву про міжнародні воєнні злочини, що вчиняються в Україні,
 - беручи до уваги декларацію верховного представника Союзу з питань закордонних справ і політики безпеки від імені ЄС від 4 квітня 2022 року про російські звірства, вчинені в Бучі та інших українських містах,
 - беручи до уваги заяву Прокурора МКС Каріма А. А. Хана від 2 березня 2022 року під назвою «Ситуація в Україні: отримання подань від 39 держав-учасниць та відкриття розслідування»,
 - беручи до уваги звіт Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ) від 13 квітня 2022 року про порушення міжнародного гуманітарного права та прав людини, воєнні злочини та злочини проти людства, вчинені в Україні починаючи з 24 лютого 2022 року,
 - беручи до уваги угоду 2006 року між Міжнародним кримінальним судом та Європейським Союзом про співробітництво та допомогу,
 - беручи до уваги Рішення Ради ЄС (СЗБП) 2022/638 від 13 квітня 2022 року про внесення змін до Рішення 2014/486/СЗБП про консультативну місію Європейського Союзу з реформування сектору цивільної безпеки в Україні (КМЄС Україна)¹, що внесло зміни до мандату КМЄС Україна щодо надання підтримки українській владі та сприяння розслідуванню та переслідуванню будь-яких міжнародних злочинів, вчинених у контексті російської агресії проти України,
 - беручи до уваги пропозицію Комісії про внесення змін до Регламенту (ЄС) 2018/1727 Європейського парламенту та Ради ЄС стосовно збору, збереження та аналізу Євроюстом доказів, пов'язаних з геноцидом, злочинами проти людства та воєнними злочинами (COM(2022)0187),
 - беручи до уваги доповіді Human Rights Watch про Україну від 3 та 21 квітня 2022 року та доповідь Amnesty International від 6 травня 2022 року,
 - беручи до уваги частини 2 і 4 статті 132 Регламенту ЄП,
- А. оскільки з 24 лютого 2022 року, коли Росія розпочала новий етап незаконної, неспровокованої та невинуватої агресії проти України, російські збройні сили та довірені особи здійснювали невинуваті напади на цивільних осіб, включаючи викрадення, позасудові страти та тортури як на щойно захоплених, так і на раніше окупованих територіях України;

¹ ОВ L 117, 19.04.2022, с. 38.

- B. оскільки тисячі людей загинули або були поранені, близько 7,7 мільйонів громадян України були внутрішньо переміщені, а майже 6 мільйонів втекли до сусідніх країн; оскільки, за словами Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, з 24 лютого 2022 року 400 000 українських цивільних осіб, у тому числі понад 200 000 дітей, були примусово депортовані з України до Російської Федерації; оскільки російські війська та їхні довірені особи неодноразово перешкоджали створенню гуманітарних коридорів і таким чином блокували або перешкоджали евакуації цивільного населення з оточених територій;
- C. оскільки звірства російських військ та їх довірених осіб досягли нового дна коли у неділю 3 квітня 2022 року були виявлені тіла цивільних осіб, що лежали на вулицях Бучі — міста, недоступного для української армії майже протягом місяця; оскільки є повідомлення з низки раніше окупованих українських міст, серед яких Буча, Ірпінь, Гостомель, Іванків та з інших місць, які тепер звільнені Збройними силами України, про масові поховання з сотнями осіб, а також про знайдені на вулицях тіла цивільних осіб, у тому числі жінок, дітей та людей похилого віку, деякі з яких із зав'язаними руками за спиною; оскільки звірства, подібні до згаданих вище випадків, з великою ймовірністю відбуваються регулярно в українських містах і селах, захоплених і все ще окупованих Росією і її довіреними особами, при цьому реальний обсяг воєнних злочинів, ймовірно, є набагато більшим, ніж задокументовано станом на сьогодні;
- D. оскільки численні доповіді, доповнені фотографіями і відео, документують сумарні страсти цивільних осіб під час російської окупації сіл і міст, арешти цивільних осіб без дотримання належної процедури і жорстоке поводження, що рівносильне тортурам, випадкам зґвалтування цивільних осіб, в тому числі дітей, російськими збройними силами та їх довіреними особами, а також застосування некерованої артилерії, касетних боєприпасів і протипіхотних мін під час російських обстрілів в населених регіонах; оскільки сексуальне насильство використовується Росією як зброя війни, щоб зламати український моральний дух, і як спосіб тортур з метою отримання зізнань шляхом зґвалтування, примушування і погроз сексуального насильства щодо дітей, жінок і чоловіків або їх родичів; оскільки зґвалтування як воєнний злочин є злочином, який найскладніше задокументувати так, щоб можна було передати справу до суду і провести судовий розгляд; оскільки жертви сексуальних воєнних злочинів на додаток до фізичної шкоди можуть зіткнутися з численними ризиками дискримінації та стигматизації; оскільки час має вирішальне значення для збору доказів і свідчень, а також надання медичної та психологічної допомоги жертвам сексуального насильства;
- E. оскільки російські збройні сили та їхні довірені особи затримують, викрадають, захоплюють, атакують і вбивають журналістів, мерів та правозахисників; оскільки згідно з міжнародним гуманітарним правом журналісти та працівники ЗМІ захищені статтею 79 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій; оскільки за даними платформи Ради Європи для захисту журналістики та безпеки журналістів, щонайменше 10 українських та міжнародних працівників ЗМІ були вбиті та багато інших поранені;
- F. оскільки російські збройні сили та їхні довірені особи були причетні до розграбування майна цивільного населення, включно з продуктами харчування, одягом, побутовою технікою, дровами та великою кількістю зерна, а також до нанесення ударів по цивільній інфраструктурі, зокрема об'єктам для задоволення

потреб вразливих соціальних груп, житловим будинкам, школам, дитсадкам та лікарням; оскільки збройні сили Російської Федерації та їхні довірені особи систематично відбирають предмети мистецтва, артефакти та інші матеріальні культурні цінності; оскільки Україна звинуватила Росію в крадіжці декількох сотень тисяч тонн зерна, а ООН підтвердила, що є все більше доказів того, що російські війська розграбували запаси українського зерна і знищили зерносховища, що посилює глобальну продовольчу кризу і сприяє можливому голоду в Україні; оскільки через руйнування логістичної інфраструктури та морську блокаду з боку Росії в Україні майже 25 мільйонів тонн зерна залишаються заблоковані; оскільки вплив війни на довкілля і здоров'я також буде руйнівним і довгостроковим;

- G. оскільки чотири Женевські конвенції та Додатковий протокол I, сторонами яких є Україна й Російська Федерація, встановлюють, що грубі порушення міжнародного гуманітарного права та інші серйозні порушення є воєнними злочинами; оскільки кожен, хто наказує або здійснює такі дії, або допомагає і підбурює до вчинення таких дій, несе відповідальність за такі злочини;
- H. оскільки в листопаді 2016 року Росія відкликала свій підпис з Римського статуту; оскільки Україна не є державою-учасницею Римського статуту, але відповідно до частини 3 статті 12 Римського статуту двічі використовувала свої прерогативи для визнання юрисдикції МКС щодо ймовірних злочинів, що відбуваються на території України;
- I. оскільки 2 березня 2022 року Прокурор МКС оголосив, що він розпочав розслідування ситуації в Україні на підставі подань, отриманих від держав-учасниць¹;
- J. оскільки 3 березня 2022 року Україна за підтримки 45 держав-учасниць задіяла Московський механізм ОБСЄ з метою дослідження порушень прав людини та гуманітарних наслідків російського вторгнення в Україну;
- K. оскільки за перші три місяці війни Генеральний Прокурор України розпочав щонайменше 9 300 розслідувань та виявив сотні підозрюваних з Росії у вчиненні ймовірних воєнних злочинів, які включають грабежі, вбивства, тортури та згвалтування;

¹ 1 березня 2022 року прокуратура МКС отримала від Литовської Республіки подання держави-учасниці. 2 березня 2022 року наступна координована група держав-учасниць подала спільне подання: Республіка Албанія, Австралійський Союз, Республіка Австрія, Королівство Бельгія, Республіка Болгарія, Канада, Республіка Колумбія, Республіка Коста-Ріка, Республіка Хорватія, Республіка Кіпр, Чеська Республіка, Королівство Данія, Республіка Естонія, Республіка Фінляндія, Французька Республіка, Грузія, Федеративна Республіка Німеччина, Грецька Республіка, Угорщина, Ісландія, Ірландія, Італійська Республіка, Латвійська Республіка, Князівство Ліхтенштейн, Велике Герцогство Люксембург, Республіка Мальта, Нова Зеландія, Королівство Норвегія, Королівство Нідерланди, Республіка Польща, Португальська Республіка, Румунія, Словацька Республіка, Республіка Словенія, Королівство Іспанія, Королівство Швеція, Швейцарська Конфедерація і Об'єднане Королівство Великої Британії та Північної Ірландії.

- L. оскільки державні та міжнародні судові органи ініціювали ряд заходів притягнення до відповідальності, включно з відкриттям офіційного розслідування МКС, а також кримінальних розслідувань Францією, Німеччиною, Литвою та Швецією за принципом універсальної юрисдикції;
- M. оскільки 4 березня 2022 року Рада ООН з прав людини проголосувала за створення міжнародної комісії з розслідування щодо України з мандатом на розслідування порушень прав людини та міжнародного гуманітарного права в контексті російського вторгнення в Україну 2022 року; оскільки через здатність Росії накласти вето на будь-які істотні дії Рада Безпеки ООН паралізована у вирішенні питань стосовно ситуації в Україні;
- N. оскільки 25 березня 2022 року Польща, Литва та Україна оголосили про створення спільної слідчої групи для збору доказів та розслідування воєнних злочинів та злочинів проти людства за підтримки Агентства Європейського Союзу з питань співпраці у сфері кримінального правосуддя (Євроюст) та за участі Канцелярії Прокурора МКС, як оголошено 25 квітня 2022 року; оскільки координація між розслідуваннями МКС та розслідуваннями державними органами та іншими механізмами має важливе значення для невідкладного відновлення справедливості;
- O. оскільки МКС не має юрисдикції щодо злочину агресії в цій ситуації, адже ні Україна, ні Російська Федерація не ратифікували Римський статут, а поправки до нього пов'язані зі злочином агресії; оскільки ця прогалина повинна бути вирішена шляхом створення спеціального міжнародного трибуналу, який буде уповноважений розслідувати та переслідувати ймовірні злочини агресії, вчинені проти України політичними лідерами та військовими командирами Росії та її союзниками;
1. найрішучішим чином повторно засуджує неспровоковану, незаконну і невинуватену агресію Росії проти України і вторгнення в Україну, а також вимагає від Росії негайно припинити всі воєнні дії в Україні і беззастережно вивести всі сили і військову техніку з усієї міжнародно визнаної території України, згідно з наказом Міжнародного суду від 16 березня 2022 року;
 2. висловлює своє крайнє обурення та невдоволення у зв'язку з повідомленнями про звірства, в тому числі невинуватені обстріли міст і селищ, примусові депортації, використання заборонених боєприпасів, напади на цивільних осіб, які намагаються втекти з зон конфлікту через попередньо узгоджені гуманітарні коридори, страти цивільних осіб, сексуальне насильство, примусове переміщення, а також навмисні грабежі і напади на житлові квартали і цивільну інфраструктуру, як-от лікарні, медичні установи, школи, притулки і машини швидкої допомоги. Всі ці дії є грубими порушеннями міжнародного гуманітарного права і можуть бути класифіковані як воєнні злочини, вчинені Російською Федерацією та її довіреними особами в Україні, які досі не розслідуються й залишаються безкарними;
 3. рішуче засуджує жорстоке, системне використання сексуального та гендерного насильства як зброї війни російськими збройними силами та їхніми довіреними особами, і, посиляючись на Резолюцію ООН 1820 (2008) про сексуальне насильство як зброю війни, підтверджує, що зґвалтування та акти сексуального насильства у інших формах можуть становити воєнні злочини, злочини проти

людства або одне зі складових діянь стосовно геноциду і, переслідування яких, таким чином, повинно здійснюватися відповідно до положень міжнародного права та Римського статуту МКС, зокрема статтями 7 та 8; шкодує про обмежений прогрес у ефективному переслідуванні сексуальних та гендерних злочинів в рамках МКС; вважає, що справи жертв незаконного вторгнення в Україну можуть стати прецедентом у цьому відношенні; закликає ЄС та його держави-члени підтримати урахування гендерного аспекту в будь-яких поточних і майбутніх розслідуваннях;

4. висловлює повну підтримку розслідуванню, розпочатого Прокурором МКС щодо ймовірних воєнних злочинів, злочинів проти людства та злочинів геноциду, вчинених в Україні, підтримку діяльності комісії з розслідування Управління Верховного комісара ООН з прав людини та зусиллям незалежних організацій громадянського суспільства, які працюють над збиранням та збереженням доказів воєнних злочинів; підкреслює важливість невідкладної діяльності та прогресу з метою забезпечення необхідних доказів для розслідування та переслідування всіх осіб, відповідальних за надання дозволу, вчинення та приховування воєнних злочинів й інших порушень прав людини та міжнародного гуманітарного права; підкреслює серйозний ризик того, що у зв'язку з триваючими бойовими діями докази, пов'язані з воєнними злочинами, можуть бути знищені й не можуть бути зібрані та безпечно збережені для розслідування воєнних злочинів в Україні; вважає, що невідкладні дії мають вирішальне значення для впровадження всіх необхідних заходів для забезпечення того, щоб винні у порушеннях прав людини та у вчиненні воєнних злочинів в Україні були притягнені до відповідальності;
5. закликає надати підтримку Прокурору МКС у розслідуванні та переслідуванні підозрюваних у вчиненні воєнних злочинів, злочинів проти людства та, можливо, геноциду, шляхом надання політичної підтримки, передачі будь-яких доказів, які є у їхньому розпорядженні, включаючи розвідку на основі відкритих джерел, інформацію та дані, супутникові знімки та перехоплення переговорів, а також забезпечення у достатній кількості людських ресурсів та виділення коштів для загального бюджету МКС з метою повного захисту його незалежності та неупередженості;
6. вітає та повністю підтримує зусилля українських прокурорів та слідчих притягнути до відповідальності винних у вчиненні воєнних злочинів та злочинів проти людства та закликає держави-члени ЄС, міжнародну спільноту та відповідні установи повною мірою допомогти українській владі у цьому процесі;
7. закликає держави-члени та Комісію надати всю необхідну допомогу для зміцнення судової спроможності та ресурсів України задля ефективного розслідування та судового розгляду воєнних злочинів; закликає Комісію та держави-члени надати підтримку українській владі у досягненні на державному рівні ключових орієнтирів боротьби з безкарністю за тяжкі міжнародні злочини, включаючи воєнні злочини та злочини проти людства;
8. закликає інституції ЄС та держави-члени вжити всіх необхідних заходів в міжнародних установах і провадженнях, а також в МКС або інших відповідних міжнародних трибуналах або судах, щоб підтримати переслідування російських і білоруських режимів за воєнні злочини, злочини проти людства, злочини геноциду і злочини агресії; закликає, крім того, щоб ці розслідування та їх подальше переслідування також проводилося відносно всіх російських військовослужбовців та урядовців, причетних до воєнних злочинів; отже, вітає

дiзнання та розслiдування, що проводяться кiлькама державами-членами вiдповiдно до принципу унiверсальної юрисдикцiї та на пiдтримку роботи МКС; також вiтає змiнений мандат КМЄС Україна, який дозволить їй пiдтримувати українську владу в розслiдуванні та переслiдуванні будь-яких мiжнародних злочинiв, вчинених у контекстi російського вторгнення в Україну;

9. закликає російську владу негайно припинити примусове переміщення громадян України і дозволити українським громадянам, примусово переміщеним на територію Російської Федерації, безпечно повернутися в Україну;
10. закликає держави-члени зібрати докази та підтримати розслідування Прокурора МКС, щоб встановити чи воєнні злочини та злочини проти людства, вчинені російськими силами та їхніми довіреними особами в Україні, є геноцидом;
11. наполягає на необхідності посилення координації різних механізмів боротьби з безкарністю за воєнні злочини в Україні, зокрема шляхом організації зустрічі на міжнародному рівні, з метою координації збору доказів і, таким чином, підвищення ефективності процесів притягнення до відповідальності; закликає інституції ЄС підтримати ці координаційні зусилля;
12. закликає інституції ЄС, зокрема Комісію, невідкладно підтримати заснування вiдповiдної правової бази, за пiдтримки створених багатостороннiх форумiв, як-от ООН та Рада Європи, щоб дозволити створення спецiального мiжнародного трибуналу для покарання за злочин агресiї, вчинений проти України полiтичними лiдерами та вiйськовими командирами Росiї та її союзниками; закликає інституції ЄС, зокрема Комісію, якомога швидше забезпечити всі необхідні людські й фiнансові ресурси та надати адмiнiстративну, слiдчу та логiстичну пiдтримку для створення цього трибуналу;
13. для створення цього трибуналу закликає інституції ЄС, зокрема Комісію, звернутися за полiтичною пiдтримкою до одностороннiв з числа мiжнародних партнерiв та органiзацiй, зокрема Генеральної Асамблеї ООН;
14. вiтає створення спiльної слiдчої групи Литви, Польщi та України, координованої Євроюстом, в якій вперше Канцелярiя Прокурора МКС буде учасником та яка буде сприяти розслiдуванню та кримiнальному переслiдуванню, що проводяться в державах-учасниках, а також можуть бути розглянуті в МКС; закликає держави-члени приєднатися до спiльної слiдчої групи;
15. вiтає пропозицiю Комiсiї вiд 25 квітня 2022 року розширити мандат та операцiйнi функцiї Євроюсту стосовно аналізу, збереження та обмiну доказами у розслiдуванні та кримiнальному переслiдуванні основних мiжнародних злочинiв, зокрема геноциду, злочинiв проти людства, воєнних злочинiв та пов'язаних з ними кримiнальних злочинiв¹; закликає Євроюст використовувати цi новi повноваження з метою пiдтримки компетентних органiв держав-членiв з аналізуванням доказiв, щоб допомогти забезпечити подальшу допустимiсть таких доказiв у нацiональних або мiжнародних судах чи еквiвалентних механiзмах;

¹ Пропозиція Єврокомісії щодо Регламенту Європейського парламенту та Ради ЄС про внесення змін до Регламенту (ЄС) 2018/1727 Європейського парламенту та Ради ЄС стосовно збору, збереження та аналізу Євроюстом доказів, пов'язаних з геноцидом, злочинами проти людства та воєнними злочинами (COM(2022)0187).

підкреслює, що продовження мандата має бути пов'язане з співвимірним збільшенням фінансування Євроюсту;

16. підкреслює необхідність для ЄС та його держав-членів повною мірою використовувати свої можливості та наявні правові шляхи для притягнення винних у воєнних злочинах до відповідальності; у зв'язку з цим вітає готовність Європолу підтримати спільну слідчу групу і закликає агентство тісно співпрацювати з Євроюстом, якщо це буде потрібно;
17. нагадує, що принцип універсальної юрисдикції спрямований на те, щоб уникнути безкарності воєнних злочинців, уможливлючи всім державам виконувати свій обов'язок переслідувати й карати винних; вважає, що важливо надати правоохоронним та судовим органам держав-членів належні інструменти для ефективного зібрання доказів, щоб можна було засудити воєнних злочинців; закликає держави-члени ефективно використовувати принцип універсальної юрисдикції для розслідування та кримінального переслідування воєнних злочинів в Україні, а також активізувати їхнє співробітництво з метою координації та сприяння ролі Єврокомісії;
18. повторює свій заклик до Комісії представити План дій ЄС щодо боротьби з безкарністю та закликає додати окремий розділ щодо України;
19. закликає Комісію тісно співпрацювати з Міжнародним кримінальним судом та Євроюстом відповідно до його переглянутого мандата щодо документування згвалтувань, зловживань та актів сексуального насильства у інших формах під час війни в Україні, зокрема шляхом збору статистичних або трасологічних доказів у відповідних експертів і в медичних та фармацевтичних записах, а також шляхом пошуку та документування повідомлень про воєнне згвалтування в Україні, які з'являються в Інтернеті в пресі та соціальних мережах, і які можуть привести слідчих до жертв згвалтування та сексуального насильства; закликає доповнювати напрацювання подібними зусиллями в таборах біженців і, по можливості, на місцях в Україні; закликає ЄС, приймаючи та транзитні країни гарантувати доступ до прав та послуг сексуального та репродуктивного здоров'я, зокрема екстреної контрацепції, постконтактної профілактики і медичної допомоги при абортів, у тому числі особам, які пережили згвалтування;
20. закликає міжнародне співтовариство також серйозно розслідувати екологічні злочини, зокрема масове забруднення навколишнього середовища, включно з транскордонним збитком довкілля, та карати за вчинення таких злочинів, адже Росія продовжує націлюватися на промислові об'єкти та об'єкти паливно-енергетичного комплексу, системи енергопостачання, водопостачання, каналізаційні мережі та інші об'єкти, забруднюючи та руйнуючи водно-болотні угіддя, ліси, національні парки, природоохоронні території, включно з 30-кілометровою зоною відчуження в Чорнобилі, а також домівки для вимираючих видів тварин та тих, що під загрозою вимирання, створюючи серйозні довгострокові наслідки;
21. закликає розслідувати ймовірні розкрадання та знищення сховищ продовольства російськими військами і їх довіреними особами, а також надати осмислену оцінку їх глобального впливу, зокрема на країни, що розвиваються та імпортують продовольство;

22. підкреслює важливу роль широкомасштабних ІТ-систем ЄС для забезпечення того, щоб воєнні злочинці не могли сховатися від правосуддя і потрапити на територію ЄС непоміченими; є переконаним, що поточна реформа нормативно-правової бази ЄС щодо обміну інформацією між правоохоронними органами прискорить збір актуальної інформації про воєнних злочинців, яка знаходиться у поліцейських базах даних різних держав-членів;
23. шкодує, що статут Інтерполу не передбачає можливості призупинити членство і закликає Інтерпол принаймні призупинити доступ Національного центрального бюро Росії до баз даних Інтерполу;
24. закликає Комісію та держави-члени підтримати заходи, що сприяють навчанню та обізнаності правозахисників, а також суддів та прокурорів, з питань цифрових доказів та цифрової реєстрації порушень прав людини з метою покращення ясності щодо критеріїв прийнятності у національних та міжнародних судах;
25. вітає ухвалення Верховною Радою законопроектів № 7304, який передбачає допуск МКС до роботи в Україні та закликає українську владу підтримати зусилля щодо притягнення до відповідальності за тяжкі міжнародні злочини шляхом невідкладного ратифікування Римського статуту МКС та набуття офіційного членства в МКС; закликає українську владу узгодити національне законодавство та процедури України з міжнародним правом і у такий спосіб зміцнювати внутрішні правові механізми протидії безкарності за злочини, гармонізувати національне законодавство, а саме Кримінального кодексу, з міжнародним кримінальним правом та міжнародним гуманітарним правом, а також ухвалення чітких та практичних рамок співпраці з МКС та іншими органами, що розслідують злочини, вчинені в Україні; нагадує, що всім сторонам конфлікту необхідно строго дотримуватися міжнародного гуманітарного права;
26. закликає Комісію, держави-члени та міжнародне співтовариство надати більше фінансових ресурсів та технічну допомогу для збору та зберігання величезної кількості доказів порушень міжнародного гуманітарного права, воєнних злочинів та злочинів проти людства в Україні; у зв'язку з цим закликає ЄС підтримати цей процес за рахунок збільшення виділення коштів від Інструменту сусідства, розвитку та міжнародного співробітництва — «Глобальна Європа»;
27. вітає пакет санкцій проти Росії і підкреслює, що їх повне і ефективне впровадження на всій території ЄС та міжнародними союзниками ЄС тепер має бути пріоритетом; закликає до швидкого ухвалення шостого пакету санкцій; закликає Комісію терміново створити правовий інструмент, що дозволяє конфісковувати заморожені російські активи та кошти, щоб вони могли бути використані як репарації та для реконструкції України;
28. висловлює глибоку вдячність та повагу до діяльності та відданості українського громадянського суспільства, включно з його напрацюванням, що документують триваючі порушення в Україні та кампанію підтримки боротьби з безкарністю в Україні; зауважує, що на території України є багато неурядових організацій, які докладають зусиль для документування воєнних злочинів, у тому числі масових згвалтувань під час війни, і що їхні зусилля потребують підтримки та консолідації; закликає всіх міжнародних та національних суб'єктів, відповідальних за притягнення до відповідальності, у відповідь на звірства, вчинені Російською Федерацією, тісно співпрацювати з громадянським

суспільством у сприянні судовим процесам, зокрема шляхом покращення надання доступу до інформації та програм підтримки жертв та постраждалих громад, а також шляхом забезпечення публічності, прозорості процесу та залучення громадянського суспільства;

29. закликає держави-члени, в тому числі шляхом їх участі в П'ятому комітеті Генеральної Асамблеї ООН, і ООН забезпечити, щоб Комісія з розслідування Ради ООН з прав людини мала достатні фінансові ресурси для незалежного виконання всіх аспектів своїх повноважень;
30. глибоко шкодує з приводу рішення закрити Спеціальну моніторингову місію ОБСЄ в Україні, адже 31 березня 2022 року в Постійній раді ОБСЄ не був досягнутий консенсус щодо продовження мандату місії, і закликає держави-члени вивчити всі варіанти для відновлення її мандата;
31. доручає Голові Європейського парламенту надіслати цю резолюцію заступнику Голови Європейської комісії / верховному представнику Європейського Союзу з питань закордонних справ і політики безпеки, Раді ЄС, Європейській комісії, урядам та парламентам держав-членів ЄС, Організації Об'єднаних Націй, Раді Європи, Організації з безпеки і співробітництва в Європі, Президенту, Уряду та Верховній Раді України, Президенту, Уряду та парламенту Російської Федерації й Прокурору МКС.